

GAZETA LWOWSKA.

We Srodę

N^{ro}. 148.

29. Grudnia 1819.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki Północney.

Dzień 30. Sierpnia 1819 stanowić będzie ważną epokę w przyszłej historii Zjednoczonych Stanów Ameryki północney. D. 30. Sierpnia udał się batallion strzelców Amerykańskich ku krainom północno-zachodnim, dla założenia tamże osady wojskowej, przeznaczoney wziąć w umiarkowane granice nieskonczenie rozciągtły handel futrzany Anglików w Kanadzie, który prowadzą Angielskie Kompanie kupczące futrami z Indyanami przysparzającemu aż do morza spokojnego, a tak, wypływający ztąd zysk znacznie większy do milliona talarów, takowy obrocie dla Zjednoczonych Stanów i panowanie tychże do nayodleglejszych i zamieszkałych granic północno-zachodnich rozciągając, aby tym sposobem i z tej strony przeciąć wszystkie wpływy Europejczyków na te krainy i na Obywateli Zjednoczonych Stanów Ameryki północney.

Wyprawą tą dowodzi Podpułkownik Thelbot Chambers, batallion stojący pod jego rozkazami składa się z 300 ludzi. Cała ta wyprawa pości się wodą, tym sposobem skróci niezmiernie daleką podróż, oszczędzi trudów a zapasy żywności, które z sobą prowadzi zabezpieczą ją od głodu w okolicach niezamieszkałych. Płynąc zaś będzie w zwyż rzeką Missuri do tego miejsca, gdzie rzeka Żółty Kamień (*Yellow Stone River*) w nią wpada. Przy ныciu rzeki Żółtego Kamienia założony będzie port, którego osada ma być tenże batallion strzelców. Ponieważ zaś pochod ten wodą do góry trwać ma miesięcy sześć, a rzeka nie więcej nad miesięcy dwa jeszcze od dnia wyruszenia będzie nie za warzniętą, osada przeto, wysiąść ma na brzegi w miejscu, które osadzi za naydogodniejsze, pod dachem drewnianym przepędzi zimę, z pierwszym dniem wiosny uda się dalej, ażeby na miejsce swego przeznaczenia wcześniej przybyła i jeszcze przed zimą mogła założyć osadę. W ten czas osada

wystawi domy drewniane na mieszkanie, a w przypadku gdyby przedsiębiorcy na oznaczony czas nie mogli dostawić żywności, takowey częścią przynajmniej z własnego starania na zapas mieć będzie. W tem to zamiarze bierze nasiona wszystkich zbóż i roślin, które w okolicach północnych Kanady dojrzeć mogą, iako to: pszenicy, żyta, ięczmienia, owsa, i tak zwanego (Mandańskiego żyta), które się przyniesciu rzeki Żółtego Kamienia uda iako w klimacie dla niego przyzwolitym. Osada ta wojskowa założoną będzie sto mil Angielskich (20 Niemieckich) daley iak'Quebeck; iednak że klimat wewnątrz krain pod równą szerokością jest łagodniejszy prawie o 10 gradusów iak na brzegu morskim, zatem przez staranność i czas, udawać się będą takie rośliny, dla których, byłoby za zimno w okolicach Quebecku i Montreal. Osada ku zachodowi oddaloną będzie na 1800 mil Angielskich (400 Niemieckich) od miasta Zjednoczonych Stanów Ameryki północney Waszyngtonu iako od przyiętego dotąd punktu średniego Amerykańskich krain. Po zaięciu Florydy, Państwo Zjednoczonych Stanów Ameryki północney, rozciągałoby się w poprzeczney linii przez Amerykę, od uścia Missisipi, do ladowatego morza, od Atlantyckiego aż do morza południowego.

Wielka Brytania.

Gazety Londyńskie z d. 2go i 3go b. m. które dnia onegdajszego miały nadeść ieszcze nie nadeszły; lecz Gazety Paryżkie zawierają z Londynu z d. 2go b. w. wiadomości następujące: Ponieważ wniesiony Bill względem ciepła ulotnych pism, które składają się mniej iak ze dwóch arkuszy i nie kosztują 6 penców iest tak zwany Billem pieniężnym (*monney bill*) Izba niższa musiała zatym ieszcze przed naradzeniem nad tym przedmiotem zamienić się w powszechny wydział, ażeby dała swieie zdanie względem potrzeby nżycia tych środków. Dzieło się to t. Grudnia, a przetożona odpowiedz Kanclerza Izby skarbowey po-

chwalać ją jest osnowy następującej: „Kaźde pismo ulotne, zawierające wiadomości lub rozprawy nad wypadkami politycznymi lub sprawami Kościoła i Rządu, a składające się z dwóch arkuszy drukowych i sprzedawane za mniejszą cenę jak 2 Pence; uważane być powinno jako Gazeta, i należeć ona do kategorii pism wytkniętych w uchwale o stęplu.“

Kurjer nprawnia bardzo te zasady, osobliwie ze względu sprawiedliwości, przeciwko samym Gazetom i Dziennikom.

W tymże samym wydziale głosowała Izba niższa na kosztą ntrzymania 25,000 ludzi od marynarki, licząc w to 8000 wojska morskiego. Liczba ostatnich pomnożoną będzie o 2000, przez co będzie 1200 ludzi wojska liniowego czynnego.

Pomiędzy rozporządzeniami, które ten Bill przeciwko buntowniczem i bezbożnem pismom zawiera, uważają artykuł; przeciwko Gabinetom do czytania i politycznym klubom, które nie mogą być otwarte tylko za pozwoleniem dwóch Sędziów pokoju, i znowu dla nieobyczajnych i buntowniczych pism albo mów mogą być zamknięte. Sędziowie pokoju mają mieć prawo przeglądania książek wystawionych w podobnych Gabinetach.

Monitor Paryżki przywodzi następujące teksty z długiego artykułu umieszczonego w Kuryerze z d. 2. b. m. „Nowe środki przetożone Parlamentowi, ściągają bezprzeczenie na kraj nazybawienniejsze skutki. Ministrowie twierdzą, a strona opozycyjna powtarza nam, że większość i bardzo znaczna większość Ludu jest rostopną i rzetelną. Jeżeli się tak rzecz ma, o czem jesteśmy przekonani, wypływa stąd, że większa część Ludu cieszyć się będzie ze środków, które wyłącznie zmierzają do jego obrony i dobra. Przeciwników tych środków, jak się nam zdaie możnaby na trzy dzielić klasy. Pierwszą i naliczniejszą składają Radykaliści, ich to uwagi nie może ożyć Bill, który zawiera zasady zachowujące porządek towarzyski, a tem samem niezgodne z ich nadziejami i planami. Zdaie się nam, że niewięcej uważać należy tę klasę przeciwników, ile nieprzyjazne oświadczenia oszustów przeciwko przepisom polityki. Opozycja w Parlamencie tworzy drugą klasę. Znana tey moc, lecz, że swoją liczbą nie może być straszną, zatem każda troskliwość w tey mierze byłaby nierozstopną. Organizowane argumenta, umowione naprzód umiemia, systematyczne widoki, zastosowane do niestających i zmieniających potrzeb wewnętrznego prawodawstwa, tak są widocznie niedorzecznościami, że się zupełnie nie dziwimy, iż są po-

zbawione wszelkiego wpływu. Trzecia klasa zajmuje niekontentowaną i buntowniczą prasę druku; autorów, którzy a powodu złego sposobu myślenia środki Rządu ganią, krytykują i potwarzają, a to dla tego, bo sami wiedzą coby miasto tego czynić należało. Do tey ostatniej klasy kładziemy tak nazwaną gazetę Europejską (*Times*). Tem trzem klasom złożonym z niesamoistnych bezstronnych i oświeconych przeciwników, stawiamy wielką masę Narodn, to jest wszystkich, co się odznaczają stopniami, talentami, bogactwem i zaszczytną wiernością. Jakaż sprzecznosc!“

W Izbie wyższej d. 3. przyjęte zostały 2 Bile; jeden, przeciwko gwałtownemu się ćwiczeniu w broni, drugi, mocą którego upoważnione zostały Zwierzchności Hrabstw Derby, Stafford, Chester, Lanckaster, Yorku, (zachodni obwód) Durham i Northumberland w Anglii, i jako też Zwierzchności Hrabstw Lanark w Szkocji o czynienia śledztw względem złych zamiarów i ukrytych zapasów broni. Przetożony zaś przez Lorda Darnley dodatek a przez Xięcia Sussex poparty, żeby śledztwa te w porze nocney nie były przedsiębrane, został odrzucony.

Dnia 3. dali Radykaliści wielką ucztę na zaszczyt Apostaty Cobbeta w Londynie w oberzy pod koroną i kotwicą. Hunt, który od trzech tygodni był popadł w niełaszkę, przy tey okoliczności pokazał się na widowni, ażeby podczas tey uroczystości przewodniczył. Cobbett i Hunt nastawali, ażeby się przy iedzeniu, wstrzymać wszystkich trunków moonych, jako to wina, piwa i wódki, i tylko pić wodę. „Woda, mówił Hunt, jest napoiem prawdziwego Radykalisty, ponieważ za ten nic się Koronie nie opłaca. Ale może wam kochani Bracia woda z Tamizy żołądek osłabi, dla tego, piycie tak, jak ja wodę z pieprzem!“ Kosztowano napój podług przepisu Prezydenta, lecz znalezione go nieprzyjemnym. Ponieważ Dr. Watson ostatniey ucztę dla Radykalistów nie zapłacił i został uwięziony, przeto tym razem postarał się oberzysta o rękomyjnię przed zastawianiem stołu.

Hiszpania.

Zdaie się, iż Rząd ma zamiar zająć się na nowo wyprawą Kadyxenską, nakazano zaciągni do wszystkich pułków przeznaczonych na okręty, i takowe chcą jak nayspieszniey postawić w zapsności.

Francya.

Domysł nasz, który umieszciliśmy w ostatniey gazecie naszej względem P. Gregoira,

został przywieziony do salku. Na posiedzeniu Izby Deputowanych z 6. Grudnia odrzucono wybór Gregoira niezmierną większością głosów a to z dwojakich powodów, z braku formalności i z powodu niegodności wybranego. Uchwała ta ogłoszona została przy powszechnym okrzyku: „Niech żyje Król!“ tak w sali jak w Trybunach. Posiedzenie to było tak ważnem, że krótki wyciąg tej obszerney rozprawy zajmie cytelaników naszych. — Z porządku dziennego zabrał głos zdawca sprawy piątego Wydziału o wyborze piątego Deputowanego z Departamentu Izery P. Gregoira.

P. Becquey rzekł: „Mam zaszczyt być wybranym na mówcę Wydziału piątego, który przekonawszy się po uważnym rozstrząsaniu, że Kollegium wyborców Departamentu Izerskiego podczas ostatnich wyborów niepostąpiło stosownie do artykułu 42 Konstytucyi, a z mądrych i przezornych rozporządzeń tego artykułu wypływa, że każdy Departament powinien mieć niestanownie pewną liczbę Deputowanych w Izbie, którzy jako posiadacze lub przez związek praw politycznych do niego należą; aby wszystkie sprawy Departamentu mogli Izbie przedłożyć, wszystkie potrzeby jego oznaczyć i wszystkie życzenia jego wynurzyć.

Artykuł 42 brzmi jak następuje: „Połowa przynajmniej Deputowanych musi być wybrana z obieralnych, którzy mają swoje zamieszkanie polityczne w Departamencie.“

„Okazuje się jawnie, iż Konstytucya nie wymaga, by połowa wybranych Deputowanych zamieszkała istotnie w Departamencie, którą mianował; ona uznaje zamieszkanie polityczne (*domicile politique*), które często toż samo znaczy co istotne zamieszkanie, lecz od tego iednak rozłączone byćdź może. Różnica podwoynego zamieszkania istnieje od roku 1803.“

„Konstytucya obwarowała prawnie byt zamieszkania politycznego niezawislnie od istotnego, zamieszkania, a prawo z d. 5. Lutego 1817 oznaczyło warunki, pod któremi takowe osiągnąć można.“

Kollegium wyborowe Departamentu Izery miało 4 Deputowanych mianować; z tych dwóch przynajmniej powinni być wybrani z wybieralnych, którzy swoje zamieszkanie polityczne mieli w Departamencie.“

„P. Savoye Rollin pierwszy Deputowany ma bezsprzecznie swoje zamieszkanie w Departamencie Izery.“

„Hrabia Francois, który drugim jest mianowany, ma także swoje zamieszkanie polityczne w Departamencie Sekwany i Marny.“

„Wydział piąty jest tego zdania że P. Sapey obrany będąc trzecim Deputowanym, równie nie był zamieszkały politycznie w Departamencie Izery, i tylko jak obcy obrany byćdź mógł, stosownie więc do tego, 4 Deputowany obrany byćdź powinien z wybieralnych, którzy istotnie do Departamentu Izery należą.“

Ponieważ Kollegium wyborowe Departamentu Izery mianowało PP. Hrabiego Francois i Sapey, wyczerpało zatem prawo wybierania Deputowanych z listy wybieralnych Departamentu; i od chwili w której wybory te ukończone zostały, głos Kollegium wyborowego podług prawideł, niemógł paść jak tylko na iedną osobę objętą w liście wybieralnych Departamentowych. Jeżeli zatem Kollegium to wybrało ieszcze drugiego Deputowanego obcego Departamentowi, jest to więc ozywiste naruszenie artykułu 42 konstytucyi i ztąd to mianowanie jest nieważne i bezskuteczne.“

„I takie jest zdanie Panowie moi, któremi Wydział 5tyzłcił dla tego, bym wam ie do naradzenia się przedłożył. Tenże Wydział był oraz tego zdania że P. Gregoira niema prawa byćdź przyjętym do Izby, ponieważ iego wybor jest nieważny, moglibylibyśmy oszczędzić sobie pytania nierównie trudniejszego, które obruszyło wszystkie umysły od dnia, w którym wieść o tem mianowaniu rozeszła się po Królestwie, moglibyśmy byli oszczędzić podania pod wasze rozpoznanie pytania; pochodzącego z zasad publiczney moralności, połączoney z nayboleśniejszym wspomnieniem, albowiem przypomina straszną zachwałosc, którą żaloba narodu każdego roku ustopni ołtarza ołtannie. Ponieważ nieformalność wyboru przeciwna konstytucyi P. Gregoira oddala nas od wspomnienia względem osoby i rozpraw tegoż obranego, ograniczamy się tylko na tem życzeniu, żeby Izba nigdy niemiała potrzeby roztrygać oo się dotycze osobistości i prostowac czynności Kollegiiów wyborowych. Chcemy spodziewać się że Wyborcy Francyi, dostatecznie ostrzeżeni, przez rozgłoszone zdania, które się tak moono wyiawily, szanowac będą w wyborach sweich dostoyność korony i uczucie narodowe, którym Król tak głęboko był przeięty, że przy otwarciu niniejszego posiedzenia o wielokrotnych czynach swojej łaski raczył was zawiadomic. Chcemy spodziewać się, że iesliby się ieszcze raz udało duchowi fakcyi przez to, że niewiadomośc wzowdzi i słabosc w błąd prowadza osiągnąć korzyśc szkaradną, takowy znajdzie nieprzestępną tamę w obwodzie tego Zgromadzenia. Wierna Izba

ta, jeżeli potrzeba będzie, ustali tak chwałę Tronu i Narodu jak swoją własną, przeciwko przedsięwzięciom powszechnego nieprzyjaciela.“

„W imieniu przeto Wydziału 5go wnoszę byście W Państwo, uchwalili, że wybór P. Gregoire jest nieważny.

To było hasłem do powszechnego poruszenia Izby. Strona lewa podniosła okropny hałas i usiłowała tym samem zniweczyć dalsze rozprawy. Nadaremnie zalecał Prezydent spokojność, Lainé, Labourdonnaye, Demarçay, Benjamin Constant, Kazimierz Perriere, ebcielei wszyscy razem wystąpić na mównicę. Podczas kiedy Lainé wiodł mocny spór na Trybunie z Sekretarzem Izby Kazimierzem Perrier nie dopuszczającym do mówienia pierwszych, udało się zdawcy sprawy Beçqueyowi w zwrócić uwagę Zgromadzenia na to, że honor Izby zależy na wolności rozpraw, że każda uchwała podlegać powinna uprzedniemu roztrząśnieniu, i że ci, którzy się celniejszymi przyjaciółmi wolności mianują... Tu wszczął się hałas na nowo. P. Pasquier nawet upominałby poważać wolność mówienia. Lainé potrzeci raz wystąpił na mównicę; lecz niepozwalili mu mówić.

(Dokończenie nastąpi.)

Na posiedzeniu Izby Deputowanych z d. 7. b. m. przystąpiano do wyboru drugich 4 kandydatów na dostojność Prezydenta. Na tę dostojność wybrani zostali PP. Courvoisier, Lainé, Bellart, i Savoye Rollin, Król mianował z pięciu kandydatów P. Ravez na Prezydenta.

Niektóre gazety Paryżkie namieniają znowu o zmianie Ministerystwa. Dziennik sporów przeznacza Ministerstwo zewnętrzne P. Margrabiemu Latour Maubourg; P. Baronowi Pasquier nowe Ministerystwo handlu i rękodzielni mające się dopiero utworzyć; Margrabiemu Lauriston Ministerstwo wojny; za inne mianowania jeszcze się niezgodzono. Gazeta Ultraliberalistów niepodległy (Independant) mówi równie o zaysć mających zmianach, i mniema, że te stosownie do myśli Ultraroyalistów zaysć mają. Wieści te podajemy za takie jakie mi są zapewne w istocie, nie chcąc, ich tać bynajmniej.

S z w a y c a r y a.

Gazeta Arauska zawiera list Expedycyi gazetowej Wielkiego Xięstwa Badenckiego, zawiadomiałący nakładcę Gazety Arauskiej, że ta Expedycya nie może przyjąć Prenumeraty na Gazety Szwaycarskie; w których nie będzie

wymienione imie Redaktora i Nakładcy, lub które nie będą miały pozwolenia przepisanego prawem cenzuralnym Wielkiego Xięstwa Badenckiego i które nie będą w cenzurze. Nakładca Gazety Arauskiej ma się więc poddać tym przepisom, jeżeli chce żeby Gazeta jego do Wielkiego Xięstwa Badenckiego w puszczoną być mogła. — Nakładca Gazety Arauskiej P. Sanerländer odpowiedział na to: „Ze stównie do rozkazów Rządu jego Kantonu, imie Nakładcy już od półtrzecia roku wyrażone jest w Gazetach, i że rozporządzenia innych Państw zupełnie go nie dotyczą. Nakoniec że chętnie zręka się odbytu na Gazety swoje w Wielkim Xięstwie Badenckim, i t. d.

Królestwo Polskie.

Gazety Warszawskie z d. 21. Grudnia umieściły następujący Reskrypt Królewski: My A l e x a n d e r Iwsky; etc. etc.

Na rapport ukochanego Brata Naszego Wielkiego Xięcia Konstantego Naczelnego Wodza wojska Naszego Królestwa Polskiego.

Zważywszy nienechroną potrzebę zapewnienia zwykłego ubytku iakiego doznały w ciągu ubieżonego roku rozmaite tegoż wojska korpusy, tudzież zastąpienia liczby ludzi mogących uzyskać uwolnienia, bądź z powodu upłynionego czasu ich służby, bądź też dla wieku ich, słabości zdrowia, lub innych prawnych powodów, iako to spadków, opiek, i tym podobnych; postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Artykuł 1. W celu utrzymania wojska Naszego Królestwa-Polskiego na rok 1820, w komplecie stopy pokoju, wybranem będzie poczynając od 1. Listopada roku bieżącego na całej rozciągłości Królestwa, cztery tysiące pięćset rekrutów z rządu popisowych.

Art. 2. Zaciąg ten skutecznionym będzie, wedle prawideł obiętych postanowieniami Naszemi o zaciągu, z dat 5/17. Października 1816, i 17/28. Listopada 1819.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia Naszego, które w Dzienniku Praw ma być umieszczonem, Kommissyi Spraw wewnętrznych i Policji i Kommissyi Wojny polecamy.

Dan w Warszawie dnia 26. Września 1819 roku. 8. Paździer.

(Następują podpis y).